

Theaterstuk o.l.v. Jan Brens brengt Skústers samen tijdens renovatie dorpskerk

De restauratie is nog aan de gang, maar de Idsegahuizumer kerk kan weer in gebruik worden genomen. Het dorp viert dat met de opvoering van een theaterstuk over de lokale geschiedenis.

De kerk is een sieraad voor elk Fries dorp, of er nu veel of weinig geloofd wordt. Dat geldt ook voor het pittoreske Skuzum, ofwel Idsegahuizum, gelegen vlakbij de IJsselmeerdijk even ten zuiden van Makkum. Al lange tijd zijn er geen diensten meer in het gebouw, dat de laatste jaren wat in verval begon te raken. Onder toezicht van de 'Stifting Skúster Tsjerke' wordt de kerk momenteel gerenoveerd. „We hopen dat het volgend jaar gereed komt, maar het is nu al zo ver dat we weer activiteiten in de kerk kunnen organiseren”, vertelt voorzitter René van der Bruggen.

Het stichtingsbestuur wilde dat gegeven vieren met een bijzonder evenement. „Door de dorpsgemeenschap erbij te betrekken, aan de Skústers te laten zien dat de kerk er weer is voor ons allemaal”, legt secretaris Linda Miedema uit. En hoe kan die gemeenschapszin beter opgewekt worden dan door samen te zingen? „Dêrom ha wy doe kontakt socht mei Jan Brens”, Sneker dirigent en saxofonist, „en oan him frege: wolsto yn Skuzum in koar liede en ús mei-inoar sjonge litte”, glimlacht penningmeester Jappie Feenstra. Zo'n 25 tot 30 Skústers meldden zich aan als koorlid en Brens ging de uitdaging aan. Teksten en muziek mocht hij zelf samenstellen.

„Ik haw al in soad tsjerken sjoen”, zegt hij, „mar kwa akoestyk hat Skuzum ien fan de moaiste fan Fryslân.” Hij schreef een tweetalig theaterstuk, getiteld *De vredesengel en het wite wiif van Skuzum*, bestaande uit een vertelling door Daan van der Velde, afgewisseld met koorgezang onder pianobegeleiding van Jan Moens en samenspel van piano en saxofoon, bespeeld door Jan Brens, tevens dirigent.

Brens: „As je op Skuzum takomme, sjocht it derút as in hiel freedsum doarp. Ek yn de skiedskriuwing wurdt it sa typearre.” Zo kwam hij op het idee om een vredesengel in het stuk in te brengen, als een muze, een inspiratiebron voor het dorp. Ook verwerkte hij een volksverhaal over het 'wite wiif' dat de Skústers bij stormweer tegen onheil behoedt. Van een 2e-eeuwse amulet tot voorbij Oepke Noordmans, vermaard theoloog en van 1903-1910 dominee van Skuzum, maakt Brens' theaterstuk een vogelvlucht door de lokale geschiedenis. Hij geeft de Skústers een verhaal om over zichzelf te vertellen – én te zingen, zelfs inclusief dorpslied.

De uitvoering luidt de opening in van de kunstmaand in de kerk, want tot en met 23 mei is er 's weekends een tentoonstelling van amateurkunstenaars te zien. Als de restauratie in 2016 helemaal afgerond en de kerk officieel heropend is, zal er een groot kunstproject rondom dominee Noordmans worden georganiseerd. Zo geven de Skústers met dit soort culturele activiteiten een nieuwe functie aan hun kerk. Een sieraad voor een vreedzaam dorp.

'De vredesengel en het wite wiif van Skuzum', vrijdag 24 april 20 uur, kerk te Idsegahuizum, duur: driekwartier, toegang gratis.